

יום ד', כ' בסיון תשס"ד (09 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אחד מקווי היסוד שמכוונים את ממשלות ישראל מאז קום המדינה ואף שנים רבות לפני-כן, הוא לחפש דרך לחיות עם המציאות שגרים בארצנו הקדושה עמים אחרים. לא היה ועדיין אין לנו עניין לגרש עמים אלה - ערבים, דרוזים, צ'רקאסים וכו' - אלא לחיות איתם בשותפת פוריה. עד היום זו עדיין מדיניות ממשלת ישראל ורוב עם ישראל תומך בגישה זו. אך **קל יותר למצוא דרך של "חיים ביחד" כאשר שני הצדדים רוצים בכך**. בשנותיו האחרונות של המנדט הבריטי מצא עצמו היישוב בארץ מול גורם שאמנם לא ראה את עצמו כאויב לעם ישראל אך בכל זאת מדיניותו של המנדט הבריטי היה בפועל עוין לשלומו של העם היהודי, ולא רק בארצו. נציג היום כהמשך למאמר של אתמול, בו ראינו כיצד קובץ קטן של מדענים ענו לשאלה "מה **אני** יכול לעשות?" ע"י התארגנות להלחם נגד מדיניות ברה"מ כלפי מתנגדי המשטר, שתי פעולות של התנגדות יהודית לגורמים עוינים בארץ.

היום, **כ' בסיון** לפני 64 שנה [שנת ת"ש, 1940], **קמה המחתרת "לוחמי חרות ישראל"** (לח"י), עם פרישת קבוצת מפקדים בראשות אברהם שטרן [יאיר] מן האצ"ל. הם פעלו נגד הבריטים בארץ עד קום מדינת ישראל. בשנת 1939, בעוד יהדות העולם נבוכה, משום שהמדיניות הבריטית באה בדיוק כשצרת היהודים התעצמה והלכה עם הכיבושים הנאציים, התגבשה בארץ עצמה ההכרה כי הפניית העורף מצד בריטניה לציונות מחייבת שינוי מוחלט במדיניות הציונית. דוד בן-גוריון החל לדרבן את הנהלת הסוכנות לכיוון של מרי אנטי-בריטי, אף שמרבית חבריו עדיין ראו בגישתו "רוויזיוניזם". אולם, משפרצה המלחמה הוקפאו גם המהלך וגם הוויכוח סביבו עד לאחר תום המלחמה. בגיבוש קווי הפעולה צריך היה עתה להביא בחשבון את העובדה שמחברי "הספר הלבן" הם גם הלוחמים העיקריים נגד היטלר. בן-גוריון ניסה לאחוז בקרני הדילמה באמצעות פלפול דיאלקטי: "נלחם בארץ-ישראל", קבע, "נגד 'הספר הלבן' כאילו אין מלחמה בעולם, ונלחם נגד היטלר כאילו לא התקיים 'הספר הלבן'". אך הנסיבות יצרו למעשה מצב הפוך: ליהודים לא היתה ברירה אלא לתמוך בבריטים, שלא ביטלו את 'הספר הלבן', ואילו הערבים הוסיפו "לשבת על הגדר" ולתבוע מחיר גבוה תמורת תמיכתם. בנסיבות אלה קבע אפילו ז'בוטינסקי כי אין להילחם עתה נגד הבריטים, וגם האצ"ל החליט על "שביתת נשק" עמם. רק קבוצה קטנה מבין חבריו, הלח"י, **טענו להמשך המאבק גד הבריטים**. [ההיסטוריה של ארץ-ישראל]

40 שנה לאחר מכן, **בי"ח בסיון** [שלשום] תשמ"א [1981], **ראש עיריית שכם, בסאם שכעה, וראש עיריית רמאללה, כרים חלף, נפצעו קשה ממטעני נפץ שהוטמנו במכוניותיהם. 4 שנים חלפו... ולפני 20 שנה, בחודש מאי תשד"מ [1984]: "דעת הקהל הישראלית, ברובה, נסערה למשמע הידיעות על חשיפת מחתרת יהודית, אנטי-ערבית, ביהודה, שומרון ורמת הגולן. בדיעבד, ידוע כי חברי המחתרת ביצעו פעולות טרור נגד**

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**

יום ד', כ' בסיון תשס"ד (09 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ערבים מאז תחילת שנות ה-80, ובתוכניתם היה להרחיב את פעילותם, לרבות הטמנת מטעני חבלה באוטובוסים ערביים ופגיעה במסגדי הר הבית..."
[ספר המאה]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום רביעי

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל